

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ז ע"ב

פרשת שמיני

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

לָהּ בְּשִׁלְמוֹ דִּיצְחָק בְּדָקָא חַזִּי.

תרגום לעברית

לָמָּה עָגַל, שְׂכָתוֹב עָגַל בֶּן בֶּקֶר לְחֻטָּאת? מִשּׁוּם אוֹתָהּ הַחֻטָּאת שֶׁעָשָׂה בְּרָאשׁוֹנָה. וְאֵיל לְעֵלָה, מָה הַטַּעַם אֵיל? מִשּׁוּם אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק, שֶׁהָיָה עוֹלָה תְּמִימָה, וְאֵת זֶה רָאוּי לְהַקְרִיב, כְּדֵי לְהַשְׁלִים אֶת הַכֹּל. וְהַמָּקוֹם הַזֶּה נִשְׁאַב מִצְדּוֹ שֶׁל יִצְחָק. וְהָאֵיל הַזֶּה, בְּשִׁבְלֵי הָאֵיל שֶׁל יִצְחָק נִקְרַב עוֹלָה, (מִשּׁוּם שֶׁהִיא עוֹלָה) שֶׁהָיָה עוֹלָה לְמַעַלָּה עוֹלָה, וְכֵדֵי לְעַטֵּר אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת. עָגַל וְאֵיל. עָגַל בְּשִׁבְלֵיָהּ כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ. אֵיל - לְהַשְׁלִים אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת שֶׁל יִצְחָק כְּרָאוּי.

טקסט הזוהר

וְיִשְׂרָאֵל דִּחְבּוּ עֲמִיָּה דִּכְהֵנָּא בְּהָאֵי, מִקְרִיבִין כְּגוֹנוֹנָא דָּא, דְּכִתִּיב וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמוֹת לְזִבְחֵי לִפְנֵי יי'. שׁוֹר, עַל מָה דִּחְבּוּ. וְאֵיל לְאֲשִׁלְמָא לְהָאֵי אֲתֵר בְּשִׁלְמוֹת דִּיצְחָק.

תרגום לעברית

וְיִשְׂרָאֵל שֶׁחֲטָאוּ עִם הַכֹּהֵן בָּזָה, מִקְרִיב כְּגוֹן זֶה, שְׂכָתוֹב וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמוֹת לְזִבְחֵי לִפְנֵי ה'. שׁוֹר - עַל מָה שֶׁחֲטָאוּ. וְאֵיל - לְהַשְׁלִים אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹתוֹ שֶׁל יִצְחָק.

מאי שנא בכהנא דכתיב ביה עגל לחטאת, ולא כתיב בישראל שור לחטאת. אלא, ישראל הא קבילו עונשא בקדמיתא, ובגין דקבילו עונשא בכמה אחר, על דא קודשא בריה הוא לא בעא לאדכרא לון חוביהו פדקדמיתא, ועל דא לא כתיב הכא לחטאת, אלא לשלמים, בגין לאחזאה שלמא, דהא קודשא בריה הוא בשלמא בהו בישראל על דא.

תרגום לעברית

מה שונה בכהן שכתוב בו עגל לחטאת, ולא כתוב בישראל שור לחטאת? אלא ישראל הרי קבילו ענש בראשונה, ומשום שקבילו ענש בכמה מקומות, על כן הקדוש ברוך הוא לא רצה להזכיר להם את חטאייהם בבראשונה, ועל כן לא כתוב כאן לחטאת, אלא לשלמים, כדי להראות שלום, שהרי הקדוש ברוך הוא בשלום עם ישראל על זה.

טקסט הזוהר

אבל אהרן, דהא לא קביל עונשא מצלותא דמשה, דכתיב, (דברים ט) ובאהרן התאנף יי' וגו'. וכתיב ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא, ועד כען חובא הוה תלי, כתיב ועגל בן בקר לחטאת, לחטאת ודאי, (ואיל לעולה) בגין דיכפר חוביה, ויתדכי וישתלים בכלא.

תרגום לעברית

אבל אהרן, שהרי לא קבל ענש מתפלתו של משה, שכתוב (דברים ט) ובאהרן התאנף ה' וגו', וכתוב ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא, ועד עכשו החטא היה תלוי, כתוב ועגל בן בקר לחטאת, לחטאת ודאי, (ואיל לעלה) כדי שיכפר את חטאו, ויטהר וישתלם בכל.

ובהוא יומא אשתלימו עלאין ותתאין. ואשתכח שלמא בכלא, בחדוותא דלעילא ותתא ואלמלא דאשתכח ערבוביא דבני אהרן בהוא יומא, מן יומא דאסתלקו ישראל מן ימא, לא אשתכח חדוותא דעלאי ותתאי כההוא יומא. בההוא יומא אתעבר ההוא חובא מן עלמא, ואשתכחו כהנא וישראל מתדכאן מניה. (כל) ההוא יומא, אתעברו כל אינון מקטרגין דלעילא, והוּוּ אזלין ושטאן בסחרנייהו דישראל, ולא אשתכחו בההוא עדנא.

תרגום לעברית

ובאותו היום נשלמו העליונים והתחתונים, ונמצא שלום בכל, בשמחה שלמטה ומטה, ואלמלא שנמצאת הערבוביה של בני אהרן באותו היום - מיום שעלו ישראל מן הים לא נמצאה שמחה בעליונים ובתחתונים כבאותו היום. באותו היום העבר אותו החטא מן העולם, ונמצאו כהן וישראל מטהרים ממנו. (כל) אותו היום העברו כל אותם המקטרגים שלמעלה, והיו הולכים ומשוטטים סביבם של ישראל, ולא נמצאו באותו זמן.

טקסט הזוהר

עד דגרים שעתא, וקמו נדב ואביהוא ועכבו (ס'א וערכבו) חדוותא דכלא. ואשתכח רוגזא בעלמא, הדא הוא דכתיב, וירא כבוד יי' אל כל העם, מיד ויקחו שני בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו וגו'.

תרגום לעברית

עד שגרמה השעה, וקמו נדב ואביהוא ועכבו (וערכבו) את שמחת הכל, ונמצא רגז בעולם. זהו שכתוב וירא כבוד ה' אל כל העם. מיד - ויקחו (שני) בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו וגו'.

תָּנִן, בְּהֵוָה יוֹמָא חֲדָוּתָא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל הָווּת, לְאַתְקַטְרָא בְּקִיטוֹרָא דְּמַהִימְנוּתָא בְּכֻלְהוּ קְשָׁרִין קַדִּישִׁין. דְּהָא קְטַרְת קְשִׁיר כֻּלָּא כְּחָדָא, וּבְגִין כֶּךָ אֲקָרִי קְטַרְת. וְאִינוּן אָתוּ, וְקָשְׁרוּ כָּל אִינוּן אַחֲרָנִין כְּחָדָא, וְשָׁרוּ לָהּ לְבָר, דְּלֹא קָשְׁרוּ לָהּ בְּחֲדִייהוּ, וְקָשְׁרוּ מְלָה אַחֲרָא. וּבְגִין כֶּךָ, אֲזַהֵר לֹוֹן לְכַהֲנֵי לְבָתֵּר, דְּכַתִּיב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הֵיטָה שְׁמִחְתָּהּ שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְהַקְשִׁיר בְּקָשֶׁר הָאֱמוּנָה בְּכָל הַקְשָׁרִים הַקְדוּשִׁים, שֶׁהָרִי קְטַרְת קוֹשֶׁרֶת הַכָּל כְּאַחַד, וּמִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרְאָת קְטַרְת. וְהֵם בָּאוּ וְקָשְׁרוּ אֶת כָּל אוֹתָם הָאֲחֵרִים כְּאַחַד, וְהִשְׁאִירוּ אוֹתָהּ בַּחוּץ, שֶׁלֹּא קָשְׁרוּ אוֹתָהּ עִמָּם. וְקָשְׁרוּ דְבַר אַחֵר. וּמִשּׁוּם כֶּךָ הִזְהִיר אַחֵר כֶּךָ אֶת הַכַּהֲנִים, שֶׁכָּתוּב (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ.

טקסט הזוהר

וּבְכַמָּה גִּוּוּנִין עָרְבְּבוּ חֲדָוּתָא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל. חַד דְּלֹא אֲתַנְסִיבוּ, וְלֹא אֲתַחֲזִיזִין לְקַרְבָּא, וְלֹאֲתַבְרָכָא עֲלֵמִין עַל יַדִּייהוּ. וְחַד דְּלֹא הָוָה שְׁעֵתָא כְּדָקָא יָאוּת. וְחַד דִּדְחָקוּ שְׁעֵתָא. וְחַד, דְּהָא מְקַדְמַת דְּנָא, נָפַק נִימוּסָא דְּלַהוֹן, וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יי' אֵשׁ זָרָה וְגו'. וְדַאי מְלָה אַחֲרָא אֲתַקְשְׁרוּ בְּקִשּׁוֹרָא דָּא, וְשָׁרוּ לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל לְבָר.

תרגום לעברית

וּבְכַמָּה גִּוּוּנִים עָרְבְּבוּ אֶת שְׁמִחְתָּהּ שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶחָד - שֶׁלֹּא נִשְׁאוּ, וְלֹא רָאוּיִים הָיוּ לְהַקְרִיב, וְשִׁיתַּבְּרָכוּ הָעוֹלָמוֹת עַל יָדָם. וְאַחַד - שֶׁלֹּא הֵיטָה הַשְּׁעָה כְּרָאוּי. וְאַחַד - שֶׁדִּחָקוּ אֶת הַשְּׁעָה. וְאַחַד - שֶׁהָרִי מְקַדֵּם לְכֵן יֵצֵא גִזֵּר דִּינָם, וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה וְגו'. וְדַאי שֶׁדְּבַר אַחֵר קָשְׁרוּ בְּקָשֶׁר הַזֶּה, וְהִשְׁאִירוּ אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בַּחוּץ.

אמר ליה רבי פנחס, לא תימא דאינון שארו לה לבר, אלא כנסת ישראל לא אתקשרא על ידיהו. דהא בכל אתר דלא אשתכח דכר ונוקבא, כנסת ישראל לא שריא בינייהו כלל. בגין כך אזהר לכהני, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש, דישתכח דכר ונוקבא. ועל דא לא ייעול כהנא לקודשא, עד דיתנסיב. בגין דישתתף בקשורא דכנסת ישראל. דמאן דלא אנסיב, שארי לה לכנסת ישראל לבר, והיא לא אשתתפא בהדיה, ועל דא אשתכח ערבוביא בההוא יומא לגבייהו. (ויקרא ט) ויהי ביום השמיני, רבי יוסי פתח ואמר, (שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. כשושנה בין החוחים, דא כנסת ישראל, והא אוקמוה דקודשא בריה הוא משבח לה לכנסת ישראל, וחביבותא דקודשא בריה הוא לקבלהא, לאתדבקא בה.

תרגום לעברית

אמר לו רבי פנחס, אל תאמר שהם השאירו אותה בחוץ, אלא שכנסת ישראל לא נקשרה על ידיהם. שהרי בכל מקום שאין נמצא זכר ונקבה, כנסת לא שורה ביניהם כלל. משום כך הזהיר את הכהנים, שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, שימצא זכר ונקבה. ועל כן לא יכנס הכהן לקדש עד שינשא, כדי שישתתף עם הקשר של כנסת ישראל. שמי שלא נשא, משרה את כנסת ישראל בחוץ, והיא לא משתתפת עמו, ועל כן נמצאה אצלם באותו יום ערבוביא. ויהי ביום השמיני. רבי יוסי פתח ואמר, (שיר ב) כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. כשושנה בין החוחים - זו כנסת ישראל, וברי פרשוי שהקדוש ברוך הוא משבח את כנסת ישראל, וחביבותו של הקדוש ברוך הוא כנגדה להדבק בה.

ועל דא, מאן דאנסיב, בעי לשבחא ליה לקודשא בריהּ הוא, ולשבחא לה לכנסת ישראל, דהא תנינן בכלא בעי לאחזאה עובדא, כמה דאיהו בר נש מתדבק בבת זוגיה, וחביבותא דיליה לקבלה, כד אתי למפלח קמי מלכא קדישא, הוא אתער זוגא אחרא, דהא קודשא בריהּ הוא חביבותא דיליה לאתדבקא בכנסת ישראל, ומאן דאתער מלה, קודשא בריהּ הוא מברך ליה, וכנסת ישראל מברכא ליה, והא אתמר.

תרגום לעברית

ועל כן, מי שנושא, צריך לשבח את הקדוש ברוך הוא ולשבח את כנסת ישראל, שהרי שנינו, בכל צריך להראות מעשה, כמו שאדם נדבק עם בת זוגו וחביבותו כנגדה, כשא לעבד לפני המלה הקדוש, הוא מעורר זוג אחר, שהרי הקדוש ברוך הוא, חביבותו להדבק בכנסת ישראל, ומי שמעורר הדבר, הקדוש ברוך הוא מברך אותו, וכנסת ישראל מברכת אותו, והרי נתבאר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ועל דא שבחא דקודשא בריהּ הוא דמשבח לה לכנסת ישראל, כשושנה דאיהי בין החוחים, דאיהי מעליא וסלקא על כלא. כך כנסת ישראל בין שאר אוכלוסין, בגין דהיא סלקא

תרגום לעברית

ועל כן השבח שהקדוש ברוך הוא משבח את כנסת ישראל - כשושנה שהיא בין החוחים, שהיא מעלה ועולה על הכל. כך כנסת ישראל בין שאר האוכלוסים, משום שהיא עולה ומתעטרת על הכל. וזו שושנה בין החוחים, ואתרוג בין החוחים, להראות את שבחה של כנסת ישראל על הכל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

